

متن پرسش

سلام و عرض ادب: استاد شما در صفحه ۱۱۳ کتاب خویشتن پنهان شما فرمودین که «در رابطه با این که اگر عزم نفس انسان قوی باشد امکان تأثیر میکروبها بر بدن را به آنها نمی‌دهد و میکروبها نمی‌تواند بر بدن تأثیر بگذارند، می‌توان علت نپوسیدن بعضی از بدن‌ها بعد از مرگ را تبیین کرد، چون روح آنهایی که بدنشان در قبر نمی‌پوسد آنچنان گرفتار گناهانشان نیست که توجه به بدن را به کلی از دست بدهند، زیرا اندک توجهی به بدن کافیهست تا با کتربها نتواند بر بدن این افراد غلبه کند. چون قدرت حیات روح بر فعالیت باکترها غلبه دارد.» در خصوص این متن برام ابهام پیش اومده ۱. نتیجه می‌گیریم هرکس بیمار می‌شود و یا در قبر می‌پوسد قطعاً درگیر گناهانش هست؟ ۲. کودکان و نوزادان که معصوم هستند و به تکلیف نرسیده‌اند و گناهی ندارند پس وقتی بیمار می‌شوند به چه دلیل است یعنی درگیر گناهانشان هستند؟ ۳. نتیجه می‌گیریم که اگر گناه نکنیم میکروب‌ها اثر نمی‌گذارند حتی اگر رعایت نظافت را هم نکنیم؟ ۴. پیامبران که معصوم بودن و بیمار می‌شدند (تب کردن امام حسن و حسین و نذر روزه حصرت زهرا برای سلامتی آنان) یعنی درگیر گناهان بودند؟ لطفا راهنمایی بفرمایید. سپاسگزارم

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: در یک قاعده کلی باید جایگاه موارد حاشیه‌ای را هم مدّ نظر داشت. آری! نفس در تدبیر بدن تا آن جا قدرت دارد که حتی پس از مرگ انسان و انصراف کلی نفس از بدن، اگر بخواهد و توجه‌اش به امور برزخی طوری نباشد که از توجه بدن منصرف بشود؛ آن بدن در قبر سالم می‌ماند که مواردی از این امور داشته‌ایم. پس این یک قاعده کلی است که نفس، بدن را تدبیر می‌کند و عامل حیات بدن است، ولی موارد فرعی نیز در جای خود باید مدّ نظر باشد مانند تقدیرات جاری در عالم که بعضاً سرنوشت افراد به طور خاص در میدان آن تقدیرات قرار دارند و یا امتحانات و ابتلائاتی که در میان است که ربطی به گناه افراد ندارد. آری! اگر گناه انسان عامل ضعف تدبیر نفس شود، این‌جا است که می‌توان گفت گناه موجب بیماری بدن می‌گردد. در رابطه با موضوع عدم نظافت که می‌فرمایید، آیا می‌توان گفت عدم نظافت، امری نیست که موجب بیماری شود؟ در حالی که روحی که رعایت نظافت لازم را نکرده، عملاً نوعی انصراف از تدبیر بدن را دامن زده. موفق باشید